

In Die Pasche

86

Et nostre nos tpe resurrectionis de morte ad vitam migrare cōcedat. Rogemus eū qui pascha nostrā immolatus est xp̄us: vt z inchoata paschalis gaudij solētia nos digne pagere: z per bec p̄tingere ad gaudia p̄stet eterna. Inter bec vero notādū q̄ huius sacratissime noctis ac redēptōis nostre quā colimus solētia: nā olim est in antiquo dei populo mystice designata. Cum enim idē populū dñi fuisse egyptiā seruitute grauē: nec cum dī mittere vellēt egyptiā ad liberū sui cōditoris seruitiū tandē p̄cepit ei dñs i celebrariōe pasche imolare agnū: cuiusq; carnes hac nocte affare z edere: carnis sanguine q̄ est sulcus in limine postē domoz sua/rū vtrūq; ac sup̄liminare pungere: atq; intus paratū ac vigilante horā sue redēptōis expectare. Qd̄ dñi faceret: ecce noctis bulus medio dñs aduenit: paullis egyptioz p̄mogenit: liberavit pplēz sūū a p̄dere lege seruitutis: atq; ad terrā p̄m̄it: se olim patriē p̄durit: iubens eū hanc noctē in memoriam sue saluatōis obis annis imolatiōe agni paschalis agere solēnē. Que p̄fecto redēptōe populi illius spūalis n̄re redēptōis (que resurgēte a mortuis dño hac nocte p̄pleta est) typū gessit sicut etiā carnales eiusdē populū oppressores egypti: vtrūq; neq; spiritalis arma designat: q̄bus subiectū sibi genus humanū impia dānacōe p̄mebant. Sed veniēs agnus imaculatus iesus xp̄us dignatus est imolari p̄ nobis: dedit sanguine sūū nostre salutaris p̄ctium: qui morte ad tps suscepta mortis imperiū perpetuo dānavit mirandoz ac desiderabili spectaculo agnus innocēter occisus: leonīs q̄ eū occiderat vires porēter attriuit. Agnū qui tollit peccata mundi: leonē qui inculit peccata mundo confregit. Agnus qui nos sue carnis z sanguinis libamine ne p̄mamul refecit: leonē (qui nos ruginē arcuit: z quē de nobis p̄dat inq̄rit) interfecit. Agnus qui sue mortis signū frōtibz nostris ad decurēnda tela mortiferi hostis imposuit: (nam z ideo sanguis agni legalis in limine sup̄luminari z vtrūq; postē domoz in q̄bus edebat iustus est ponit: vt etiā q̄dripartita sanguinis distinxiō: quadrifidū dñice passiōis vertillū: quo nos signati liberamur exprimeret) deiecit aduersariū nostre libertatis z pacis: qui insidiat nobis in occulto sicut leo in cubili suo. Sicuri ergo nocere hac imolato agno in egypto: signatis eius sanguine domibus fidelitū: comestis eius carnibz veniant eruit: z hācipa nocte resurgēs a mortuis: ad celestis regni gaudia reduxit: impleta p̄beria que dicit: Accēs in altū: capitiū duxit capitiū/carcē. Nec iustos solū quos apud inferos inuenit abstulit: vtz etiā q̄s in carne adhuc positos suos eē cognouit: mecnō z nobis quos in se credituros in fine tpm̄ p̄uide: remediū salutis morte sua ac resurrectione p̄curauit. Nobis z anteq̄ crearemur spūalē vitē alimonā: qua recreamur sacrauit: signū victorie quo ab hostiūz insidijs muniremur parauit: vitē pennis iter qd̄ sequimur aguit. Cū z

ipsi merito nocte hac redēptōis n̄re memores: vigilijs dño dignis instam? z p̄bulis: ceteribz dñi vitijs que dante nobis gratie munera narrat audientis op̄ra dāmus: nouā adoptionis plebē spūalia egypti dño subtraxerim: vero dño fonte regenerationis sacram? nullāz solētia celebrā? corpus sacrosanctū z p̄ciosum agni nostri sanguines quo peccatis redēpti sumus: denuo deo in p̄fectū n̄re salutis imolamus. Et q; de resurrectione dñi ce simul z creptōis nostre mysterijs annuā solēntate letamur: iudeam? charissimi bec cadē mystēria interno mētis amore p̄lecti: bec viuēdo semp̄tenere: bec q̄si mūda aialia nūc ozis locū de rumi nāda: nūc cordis penetrabilibus retractāda sūem? Et ante oia talibus vitā ducere curemus acitibus q̄bus nostre quoq; resurrectionis cūctā letātes mereamur asp̄icere: vt cū ruba nouissima totū genus humanū exatans: ad tribunal iusti iudicis aduocauerit: nos a forte reproboz secernat signū eiusdem iudicis nostri quo sacramura pena negligētium secernat vigilie q̄bus aduentū eius expectamus: et q; digna vitē de mulcatis: si p̄ nos ad māsionē sup̄ne pacis quā ante secula p̄misit inducat qui viuit z regnat zc.

In die sancto. Marci. xvi.

In illo tēpe. Maria magdalena: z maria iacobi z salome emerūt aromata: vt veniētes vngerēt iesum. Et valde mane vna sabbatoz veniūt ad monumentum: orto iā sole. Et dicebāt adinuicē: Quis reuoluet nobis lapidē ab ostio monumenti? Et respicientes viderūt reuolutum lapidē. Erat quippe magnus valde. Et introeūtes in monumentū: viderūt iuuenē sedētē in dextris coopertū stola candida: z obstupuerūt. Et reliqua. Omelia beati Gregorij pape.

Multis vobis lectōibus fratres charissimi per dicitur loqui consuevit: sed q̄ laudēre: stomacho: ea q̄ dicitur legere ipse nō possum: z quosdā vestros min⁹ libenter audietes intueor: vnde nūc memē p̄o exigere cōtra morē volo: vt inter sacra missarū solēnnia lectōne sancti euāgelij nō dicitur: sed colloquendo dicitur: sicq; exaplat vt loq̄mur: quia colloctōis vox corda tosp̄tia plusq; p̄mo lectōnis exatit: z quasi quadā manu sollicitudinis vt cuiq; pulsar. Et quidē ad hoc opus me sufficere posse nō video: sed tñ vires quas imperitia dēnegat: charitas amittit. Scio nāq; q̄ dicit: Ap̄ os tuū z ego implebo illud. Bonū ergo opus nō bis involuntate firmaz ex diuino adiutorio erit in p̄fectione. Dat loquēdi ausūz etiā resurrectionis do mince p̄nta solēntas: q; z indignū valde est: vt eo die laudes debitas tacet lingua carnis: quo vdelicet die caro resurrexit auctoris. Audistis frēs charissimi q̄ sancte mulierē que dñm fuerat secute cū aromatis ad monumentū venerit: z ei que viuente dilexerat: etiā mortuo studio hūanitaris obsequunt. Sed res gesta aliquid in sancta ecclesia signat gerendū. Sic quippe necesse est vt audiamus que facta sunt: q̄tenus cogitemus etiā que nobis sine eoz imitatioe faciēda. Et nos igit̄ incum q̄ est mortuis credentes: si odore virtutū re/

ps. 67.

ps. 80.

p. 2